

Bemærkninger til forslaget

Klassekvotienten på de gymnasiale uddannelser er alarmerende høj, og den stiger fortsat år for år. På alt for mange skoler er der i dag alt for mange unge i hver klasse i forhold til lokalernes fysiske kapacitet og ikke mindst i forhold til muligheden for at gennemføre en fornuftig undervisning. De høje klassekvotienter gælder også på grundholdene, og det vil sige, at det i udgangspunktet er i alle timer, der er for mange elever, hvilket giver mindre tid lærer og elev imellem.

Så sent som i august måned 2008 viste tal fra flere gymnasier, at antallet af elever i klasserne var steget. I mange nye 1. g-klasser var der over 28 elever i klasserne og i enkelte klasser over 30 elever. Problemet med alt for høje klassekvotienter har eksisteret i en årække, og derfor er det på tide, at der indføres et loft over klassekvotienter på maksimalt 28 elever.

Gymnasiernes økonomi er presset, og derfor er den lette løsning mange steder at fylde flere elever ind i klasserne. Problemet er bare, at de fleste undervisningslokaler kun er bygget til 24 elever. Det er et problem, at der presses alt for mange unge sammen på alt for lidt plads.

Undervisningsministeriets bygningsreglement fra 1995 fastsætter en minimumsvolumen på 6 m³ pr. person i et klasseværelse. Hvis dette skulle overholdes på landets ungdomsuddannelser, ville det kræve en udvidelse af lokalerne eller nedsættelse af klassekvotienten.

Forslagsstillerne er bekymrede for, at ambitionerne i den nye gymnasiereform ikke kan realiseres med de høje klassekvotienter, som vi ser i dag. De nye ideer og undervisningsmetoder, der ligger i gymnasiereformen, kræver i høj grad, at læreren har tid og ressourcer til at tage hånd om den enkelte elev. Når der er alt for mange elever på alt for lidt plads, bliver muligheden for at tilgodese den enkelte elevs behov ikke særlig stor. Stigende klassekvotienter vil derfor gå ud over kvaliteten på de gymnasiale uddannelser. Undervisningen risikerer at blive til samlebåndsundervisning, hvor især de svagere elever let kan blive overset. Specielt fagligt svage elever får øget fagligt udbytte af at blive undervist i små klasser. Derfor er de høje klasse-

kvotienter en hæmsko for de gymnasiale uddannelsers evne til at få alle unge med. En bekæmpelse af ulighed i uddannelsessystemet og dermed frafaldet undergraves altså af de stigende klassekvotienter.

Forslagsstillerne pointerer, at der stadig skal være rum til alternativ undervisning som f.eks. gruppearbejde eller eksperimenter med forelæsninger eller klasser, der slås sammen. Forslaget om et loft på maksimalt 28 elever henvender sig derfor til størrelserne på stamklasserne, hvor langt det meste undervisning foregår. Alle gymnasieelever er tilknyttet en stamklasse, og derfor kommer forslaget ikke til at påvirke alternative undervisningsformer.

Hvis flere unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse, er det nødvendigt at sænke antallet af elever. Uddannelse handler om at give alle unge de bedste muligheder for en høj faglighed og en tryk fremtid. Hvis vi skal sænke frafaldet og sikre kvaliteten, må der også være ordentlige rammer for undervisningen. Her er klassekvotienten afgørende, og derfor foreslår Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Enhedslisten, at der maksimalt må være 28 elever i klasserne. Forslaget til folketingsbeslutningen pålægger derfor regeringen at sikre et loft over klassekvotienter på maksimalt 28 elever på de gymnasiale uddannelser (stx, hhx, htx og hf).

Det er vigtigt, at uddannelsesinstitutionernes presede økonomi ikke forværres ved kravet om færre elever i klasserne, og det foreslås derfor, at der afsættes de nødvendige midler hertil. Det fremgår af et svar fra undervisningsministeren den 3. oktober 2007 (svar på spørgsmål nr. S 6011), at det vil koste 13 mio. kr. at sikre klassekvotienter på maksimalt 28 elever på de gymnasiale uddannelser. Forslagsstillerne vurderer dog, at det bliver dyrere end 13 mio. kr., og forslagsstillerne opfordrer derfor til, at finansieringen indgår som en del af globaliseringsforhandlingerne. Forslagsstillerne mener altså ikke, at det er nok, at institutionerne selv finder midler til nedsættelse af klassekvotienten.

Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og Enhedslisten er åbne over for andre modeller for et loft